

[Ivar Nørgaard]

Men den, der kendte sagen, må jo så have været økonomiministerens forgænger. Derfor er det helt afgørende for sagens opklaring, at vi må tale med hans forgænger, som økonomiministeren må tage med op i Markedsudvalget. Han er jo ikke så fjernt herfra, han er medlem af Folketinget, og han er medlem af den samme regering som økonomiministeren.

Det er simpelt hen på grund af tavshed fra den daværende økonomiminister, at sagen er uafklaret. Det hele kan ordnes, hvis økonomiministeren sørger for, at hans forgænger også kommer til stede, for det er kun ham, der ved noget om, hvorfor Markedsudvalget ikke blev orienteret på et tidligere tidspunkt.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil takke for ministerens svar. Jeg synes, der var nogle positive ting i det. Jeg synes, det er positivt, at ministeren er villig til at få sagen kulegravet i det videre arbejde i Markedsudvalget. Jeg tager det som et tilsagn om, at når dette beslutningsforslag går videre til Markedsudvalget, vil ministeren på positiv vis medvirke til, at vi kan få sagen videre opklaret.

Jeg synes også, det var positivt, at ministeren gav udtryk for, at det er overordentlig vigtigt, at vi får fyldestgørende oplysninger i de redegørelser, vi får i forbindelse med EF-redegørelsesdebatterne. Det var jeg meget tilfreds med.

Men der var ét punkt i ministerens svar, som mildt sagt undrede mig lidt. Det var, at ministeren sagde, at en af grundene til, at man ikke orienterede Folketinget – og det er jo ikke Markedsudvalget, vi snakker om her, det er Folketinget – var, at man skønnede, at der ikke var noget nyt i sagen. Jeg synes ikke, det stemmer overens med den første forklaring, vi fik, hvor jeg forstod det således, at det var et led i regeringens strategi, at man ikke skulle orientere Folketinget, fordi man af forhandlingstaktiske årsager kunne komme lidt galt af sted, hvis man gjorde det.

Nu siger ministeren, at det var, fordi der ikke var noget nyt, og fordi sagen ikke var færdigbehandlet. Der var da det nye i forhold til det tidligere, at man i 1986 fik nys om, at Kommissionen var ved at ændre opfattelse af sommerhuslovgivningen. Der var det nye, at Justitsministeriet den 12. februar 1988 formulerede overordentlig stærke betragtninger om mulighederne for at opretholde sommerhuslovgivningen,

endda således, at man formulerede konkrete ændringsforslag. Det var da noget ganske nyt i forhold til den tidligere situation. Det var også derfor, at man tog det op i Justitsministeriet og andre steder.

Så alene i dag fornemmer jeg, at vi har fået to forskellige forklaringer på, hvorfor Folketinget ikke blev orienteret. Jeg går mildt sagt ikke herfra mere afklaret, end da jeg kom. Jeg mener fortsat, at der er al mulig grund til, at denne sag bliver belyst langt mere grundigt, end tilfældet har været hidtil, især ud fra de betragtninger, som ministeren selv kom med om, at det er helt afgørende, at Folketinget får fyldestgørende oplysninger, når man diskuterer EF-redegørelserne.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne gentage mit tilsagn om, at jeg møder i Markedsudvalget, når jeg bliver kaldt, for at belyse denne sag, således som også andre ministre har gjort det, men selvfølgelig i overensstemmelse med de regler, der nu engang gælder her i Folketinget.

Og i netop spørgsmålet om forsvarsministerens fremmøde i sagen ligger det jo sådan, at Folketingets formand resolverede, at det ikke var på sin plads at tilkalde forsvarsministeren.

Kernen i sagen er, hvad jeg sagde allerede i mit første indlæg, at da man havde redegørelsesdebatten i foråret, var det regeringens opgave at redegøre for, hvad kapitalliberaliseringsdirektivet betød af nyt for Danmark. Det gjorde man.

Derimod redegjorde man ikke for den tvivl om retstilstanden, som har eksisteret helt tilbage fra vort medlemskabs begyndelse. Det er jo for så vidt netop kernen i sagen, at der har eksisteret tvivl om selve retstilstanden på sommerhusområdet i alle årene, siden vi blev medlem. Denne tvivl er i virkeligheden først endegyldigt fjernet med vedtagelsen af kapitalliberaliseringsdirektivet, med artikel 6, stk. 4. Det var, hvad jeg sagde i første omgang, og det er, hvad jeg nu har gentaget.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg tillader mig nu stadig væk at fortolke ministerens første tilsagn således, at han er villig til at medvirke til, at sagen bliver belyst til bunds, og at det er det arbejde, vi skal i gang med.